

בתוך עמי בכאבו

בתוך עמי בכאב השכול
בלוע הנני במקור חיי
רכה היא רפידתי, לבי-עמי,
אנחותיו אצילות נוטפות מור
זעקות כאבו חובקות, מלטפות,
כרוח מיללת — חודרות עצמותי.

*

אחד הוא עמי כיחידו של עולם,
הרמוני-ה של יסורים — צליל אחד להם,
ליל קולות של בכי ונהי
שזורים פעימות-לב זורמי-דם.
חרישית חרישית, צועדות נשמות,
גלים גלים של חיים טהורים.

*

צועד אני — ותשאני רוח,
על כנפי ארצי מרחפת נשמתי,
פגישת אחים ללא מחיצות גוף,
נושקות נשמות, זכות — ועולות
עולות ושלמים קרבנות צבור,
בטרם מקדש, אבני פינתו — קדושה.

*

איתנה היא אומתי מאז מעולם
שבילי עקרות נסוה — ותתנשא,
רמה היא הפסגה שיא צפייתה,
אלוקי — אנא חזקה, הרימה, העבירה.
נפשה עייפה — ועפה היא באמונתה,
אנא אלוקי — הושה לגאלה.

“תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב”

חברת ישראל

